

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy
	Cím <i>Az üres város.</i>		Hely
	Forrás: <i>Esti újság.</i>		Idő
	Bp.	1901 VII/9	(Köt. v. füz.)
(Hely)	(Idő)		Személy
			Helyszám

Az üres város.

Julius elejével egyszerre szólammá lett, hogy — a város kiürült. Budapest nyaralni ment. Budapest tehát üres. Senki sincs itthon, még az sem, a ki idehaza van. A színházak bezárják a kapukat, a magasabb rendű élvezetek csarnokai nyári álmot alusznak, az egész város úgy rendezkedik be, mint a ki — nincs itthon. A ki figyelemmel kíséri a különböző fürdők és üdülöhelyek vendégnévsorát Sziciliától a jeges tengerig, alig talál olyan listát, a melyiken legalább egypár budapesti ember ne akadna. Valóban azt lehetne hinni, hogy a budapesti magyar metropolisban nem maradt teremtett lélek — a viceházmestereken kívül. A házmesterek azok elemmentek nyaralni.

Egyre hirdetjük — fájdalom, csak sutogva hirdetjük — hogy nincs a világon több olyan hatalmas, szép, gazdag fürdőhely, mint Budapest. Hegyei aljából áldott, gyógyító vizek buzognak elő, lombos lejtőin és virágos szigetén legszebb érdekességeit kínálja a léleknek a természet. De azért nincs az az apró, unalmas és sivár kis külföldi nyaralótelep, a hová budapestiek ne menekülnének a kánikula idejére. Nem, mert elmenniük muszáj volna, hanem mert — itthon maradni nem szabad. Másutt a nyaralás szükség: minálunk kötelesség. Másutt a maguk kedvéért

teszik az emberek, minálunk a mások kedvéért kénytelenek vele.

Itt az a jelszó járja, hogy — fürdőre kell menni. Muszáj. Ha beteg az ember, akkor még csak maradhat, mert van mire hivatkoznia. De ha egészséges, akkor mennie kell, különben — a hitele lesz beteg bele. Már pedig a hitel mozgatja a világot és a fürdőzés mozgatja — a hitelt. Ezért kell egyre ismételtetni, hogy a város odavan nyaralni, a város üres. Addig ismételtetni, a mig magunk is elhiszszük. Mert első pillanatra ugyan bajosan hinné el az ember. Sőt a másodikra is alig. Az *üres város* utcái julius melegében is csak olyan elevenek, mint a mikor szabad idehaza lenni, az üzletek ajtai sincsenek zárva, a kávéházak se néptelenek és a villamos kocsikon is éppen úgy többen vannak, mint a hányan férnek, akárcsak tél idején.

Még se lehet talán azt mondani, hogy a város *üres*: hiszen azok is a városhoz tartoznának, a kik hivek maradnak hozzá nyári forróság idején is és nemcsak azok, a kik csak addig maradnak a falai között, mig a falain kívül nem kellemesebb. Kétségtelen dolog, hogy nyaralni menni jó: de sok egyéb jó is van a világon, a mit nem mindenki szerezhet meg magának. Es kétségtelen az is, hogy ezek vannak többségben — Budapesten is.

Budapest nagy város. Nagy az élete is.

Akkora, hogy teljességgel soha meg nem akadhat, csak az élet karaktere változik a szerint, hogy kik vezetik. Ha a sétálóhelyek, a szórakozó helyek téli publikuma el is távozik, nyomukba jön más közönség, a mely beéri azzal a mulatsággal, pihenéssel, a melyet amaz a maga számára keveselt. A melynek szép a szép, ha helyben kapja is és a szoba levegőjéhez képest elég balsamos a liget, az Erzsébet-tér és a Dunapart levegője is. És mennél nagyobb lesz a város, mennél népesebb, annál nagyobb lesz nemcsak a téli, hanem a nyári élete is. Ma még, a mikor igazságnak áll a szólam, hogy nyáron Budapest üres és a nyaralás kényszere eltüldözi azt is, a ki szívesen maradna és jobb is volna, ha maradna: ez a nyári élet még változatosság és szórakozás dolgában meglehetősen szegény. De okvetetlenül fejlődni és gazdagodni fog, mert hatalmas szükséglet kívánja. És akkor Budapesten nemcsak egy *szezon* lesz, a téli, hanem lesz egy másik, a nyári. Üres városról pedig nem lehet beszélni.